

Heaks kiidetud
Venemaa Künoloogilise Föderatsiooni poolt
19. veebruaril 2013.

Täiendused heaks kiidetud
Venemaa Künoloogilise Föderatsiooni poolt
8.04.2015.

STANDARD
TŠUKOTKA KELGUKOER

Koerarakendid Tšukotkal Enmeli külas mitmepäevasel võiduajamisel „Nadežda 2010“.

Päritolumaa: Venemaa, Kaug-Ida.

Standardi avaldamise kuupäev:

Kasutus: kelgukoer, seltsikoer.

FCI klassifikatsioon: Rühm 5: Spitsilaadsed ja algupärased tõud
Alarühm 1: Põhjamaised kelgukoerad
Töökatssetega.

7-aastane emane tšukotka kelgukoer Vesta, kes 1999. aastal pälvis esimese selle tõu esindajana Venemaa Künoloogilise Föderatsiooni tšempionitiitli.

Üldine informatsioon:

Tšukotka kelgukoer on Kaug-Ida rahvaste poolt aretatud algupärane tõug, mis on kohanenud eluks ja tööks äärmuslikes arktilistes tingimustes. Selle tõu esindajad on suurepärsed jooksjad, nad on kergesti õpetatavad ning omandatu püsib neil kaua meeles. Tänu paksudele käpapidanditele sobivad nad hästi kasutamiseks transpordikoertena merejääs või tundras. Neil on hulk eeliseid kennelis aretatud liigikaaslaste ees, millest kõige olulisemaks on arktilistesse tingimustesse sobiv rasvade ja valkude ainevahetustüüp, suurepärase vastupidavus ja väga suur töövõimekus. Tänu paljudele eraldatud populatsioonidele on sellel tõul olemas stabiilne geneetiline baas tõuaretuseks. Kõige rohkem tšukotka kelgukoeri elab Tšukotka poolsaarel, kus neid kasutatakse endiselt traditsiooniliselt jahi- ja transpordikoertena. Suviti kasutatakse neid koormate vedamiseks ratastega kärudes. Ka on viimase kümne aasta jooksul peetud jooksuõistlused näidanud, et tšukotka kelgukoeral on sellel alal suur potentsiaal, seda eriti pikkadel ja ülipikkadel distantsidel.

Üldmulje. Keskmise suurusega koer. Isaste turja kõrgus on 56-65 cm, emaste turja kõrgus on 52-62 cm. Kehaehituse indeks on 104-109. Tugeva luustiku, jõulise kehaehituse ning hästi arenenud lihastega. Nahk on liubuv, elastne, ilma voltideta. Sugupoole tüüp ei ole selgelt väljendunud.

Tähtsad proportsioonid. Kere pikkus on 4-9% suurem kui turja kõrgus. Rinnakorvi sügavus on pisut väiksem kui pool turja kõrgusest. Koonu pikkus on ligikaudu võrdne kolju pikkusega.

Käitumine. Inimestele võib reageerida väga erinevalt - sõbralikust suhtumisest passiivse kaitsereaktsioonini.

Pea. Massiivse ja laia otsmikuga ning hästi rõhutatud põsesarnadega. Pea on võrdhaarse kolmnurga kujuline.

Koljupiirkond.

Kolju: lai otsmik ning hästi rõhutatud põsesarnad. Rõhutatud kuklakühm. Koljupiirkond on sama pikk kui lai. Rõhutatud kulmukaared.

Üleminek laubalt koonule: selgelt märgatav, ent mitte järsk.

Näopiirkond.

Koon: kiilukujuline, kergelt tömp, otsmiku ülajoon on paralleelne koonu ülajoonega.

Mokad: liibuvad.

Ninapeegel: suur ja must. Heledama karvkattega koerte puhul võib olla ka heledamat värvi. Pruuni karvkatte puhul on ka ninapeegel pruun.

Lõuad/hambad: suured ja valged. Käärhambumus. Lubatud on ka otsehambumus.

Silmad: ovaalsed, kergelt viltuse asetusega, värvuselt tumepruunist helepruunini.

Kõrvad. Püstised, suhteliselt väiksed, laia asetusega. Võrdhaarse kolmnurga kujulised, kõrvatipud võivad olla kergelt ümara kujuga. Kõrvalestad on lopsakad, seest karvaga kaetud ja hoitakse suunaga ettepoole. Kõrvad on liikuvad, kõrvatipud on sageli väljapoole suunatud.

Kael. Keskmise pikkusega ja massiivne. Asetseb seljajoone suhtes 40-45° nurga all.

Rind. Lai, pikk, läbilõikes ovaalne. Alajoon ei tohi ulatuda küünarliigesest madalamale.

Turi. Keskmise pikkusega. Ei ulatu oluliselt seljajoonest kõrgemale.

Selg. Sirge, lai, tugev ja lihaseline.

Nimme. Lai, tugev, lihaseline, kergelt eenduv.

Laudjas. Pikk, lai, lihaseline, kergelt kaldus.

Kõht. Kõht: mõõdukalt üles tõmmatud.

Jäsemed.

Esijäsemed. Selge nurgistusega. Pikad ja kaldus abaluud, õlaliigese nurk on ca 100°. Mõõduka pikkusega õlavarred. Püstised küünarvarred. Esikäppade randmed on keskmise pikkusega, hästi arenenud, tugevad ja kergelt kaldus.

Tagajäsemed. Püstised, tagantvaates paralleelsed. Pisut laiema asetusega kui esijäsemed, kergelt sissepoole suunatud. Reied on lihaselised ja keskmise pikkusega. Sääre pikkus on võrdne reie pikkusega. Selge nurgistusega. Tagumised põialiigesed on püstised.

Käpad. Suured, ümarad, väljapoole pööratud. Varbad on tugevad ja piisavalt liikuvad, käpapadjandid on paksud ja tihedad.

Saba. Asub ülajoonest madalamal, ulatub kannaliigeseni või võib olla ka pikem. Puhkeasendis ripub loomulikult või on kergelt ülespoole kaardus. Valvelolekus tõuseb saba ülajoonest kõrgemale saabli- või poolringikujuliselt. Karv sabal on ühtlase pikkusega.

Liikumine. Vaba ja kerge. Liikumisel on selja- ja nimmeosa elastselt painduv, jäsemed ulatuvad kaugele ette. Esikäpad liiguvad keskjoone lähedal. Iseloomulikuks liikumisviisiks on traav.

Nahk. Liibuv, elastne, ilma voltideta.

Karv.

Karv: Topeltkarv, mille moodustab hästi arenenud karm kaitsev väliskarv ja paks veekindel aluskarv. Kerel on karva pikkuseks kuni 6 cm. Koon, otsmik, kõrvad ja jäsemete esiküljed on kaetud lühema tiheda karvaga. Kaelal, turjal ja reite tagakülgedel on karv pikem (kuni 8-10 cm), ent ei moodusta rikkalikku "kraed" ja „pükse“. Kõige pikem karv on sabal (10-12 cm), ent see ei moodusta ehiskarva.

Värvus: Soobelhall, soobelpunane, kollane (*fawn*), punane, valge, pruun, tähniline, laiguline, must pruuniga. Levinud on doominomuster.

Suurus:

Turja kõrgus: Isastel 56-65 cm, emastel 53-62 cm.

Vead. Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades ning koera võimekusest teha tavapärasest tööd.

Tõsised vead:

- Kerge kehaehitus, lõtvus.
- Kandiline kehaehitus.
- Pigmenteerumata ninapeegel või libliknina.
- Karvade puudumine kõrvade sisekülgedel.
- Suured, ümmargused ja pungis silmad.
- Pigmenteerumata silmalaud.
- Lühike karv, liiga pikk karv. Vähearenenud aluskarv.
- Kõik kere või jäsemete kõrvalekalded, mis takistavad koera normaalset liikumist.
- Selja kohal kantav rõngas saba.

Diskvalifitseerivad vead:

- Vöödilise või täpilise karv.
- Aluskarva puudumine. Pikk, pehme või lokkis karv. Ehiskarv, „püksid“, ehiskarv sabal.
- Sinised silmad või erinevat värvi silmad.
- Üle- või alahambumus.
- Tihedalt rõngas saba.
- Põhjuseta agressiivsus inimese suhtes.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.